

bre Elvira, tement un embarch, s' haurà esbarverat!

La senyora Maria per tota contesta va donar-li una mirada tant horriblement despreciativa, que repercutint en lo cor sensible de 'n Quimet li feu venir las llágrimas als ulls. ¡Sempre la bona fé s' estrella davant la tenacitat de un enginy maliciós!

No obstant, era precis fer tornar en sí á l' Elvira, mes veyentse impotents, 'n Quimet s' escabullí, escala avall á reclamar l' auxili de 'ls vehins y com un llampech corregué á avisar lo metje.

Per fi, ab la ajuda de tots y la eficacia de 'ls medicaments lograren reaccionarla per complert, y la quietut torná á regnar á n' aquella morada. Sols era lo metje 'l que 's mostrava inquiet, qui había ordenat ja á l' Elvira que immediatament se fiqués al llit y cridant apart á la seva mare, va prevenirla del resultat fatal que podria portar tal cayguda, reclamant, per descárrech de sa conciencia, una consulta ab un' altre company de professió.

La senyora Maria 's prengué aquesta oportuna abvertencia tant malament, que á no esser la gran cordura del metje, á bon segur que també l' hauria despedit á caixas destempladas.

—¡Ahont es vist!—murmurá per si la senyora Maria—¡Ja tenen rahó que ab un arbre caigut rothom y fa llenya! ¡No faltava sino aquesta: que tot un senyor Doctor, y á las mateixas barbas mevas, se atrevís á difamar l' honradés immaculada de la meva filla.

Resoludament, y sense intentar esbrinar lo més minin detall que pogués orientarla, hasta no mes que pera destruir la acusació facultativa; tant confiada, com si res hagués sentit, entrá al cuarto de la noya á fi de veurer si entre las dos lograven 'l medi d' aplacar la negació de 'n Quimet y resoldrer l' embrollament del casori.

L' Elvira, per la seva part, també prevenia una determinació, si be mes grave y totalment oposada á las maquinacions de la seva mare; puig ja estava cansada de servir de burla y d' escarni de tots los promesos que había tingut, y per lo tant, s' imposava un cambi radical absolut á la seva manera de viurer. Així es que, fent un esforç suprem, tal volta l' últi n, renunciá á totas ilusions; compregué lo fictici que era sa passió amorosa; veyá fallidas sas aspiracions ja avants de concebir l' esperança... y determiná ferse monja.

¡¡Monja!! ¡Com si per ingressar á n' aquesta institució, que deu esser sagrada, fos precis haber rebut avants los desenganys més

crudels! ¡Com si la conciencia no hagués de respondrer devant de una Superioritat Omnimoda! ¡Com si la superstició hagués d' anular la sublimitat de totas las cosas! ¡Com si la grandiositat de un ideal pogués aquilatar-se ab una religiositat mentida! Més... continuem nostra tasca ab la mateixa senzillés que la hagém comensada, ó siga anotant las principals sensacions que trovem en lo curs de nostra relació, y anem ja á son fi, escudrinem son desenllás.

A la senyora Maria li caigué l' ánima als peus al enterarse per sas propias orelles de la revelació que acababa de ferli la seva filla; y, com á proba de que no li sentim aversió ni 'ns mou cap rencunia en contra d' ella, reconeixem paladinament la justificació de la seva alarma. ¿Y com no, si semblant paraula en boca de l' Elvira era la retractació mes gran de tota sa vida? Ella que sols era cristiana perque al batejarla li habían tirat aigua beneyta al cap, no perque sos actes ho acreditessin; puig tota sa vocació consistia en lo rutinarisme de assistir los diumenjes á l' iglesia y encara ab devoció fingida, ja que la interessaban més los galanteigos del novio que la solemnitat de la Celebració; ella que tot son anhel se cifrava més en lluir cosas que ni eran sevas que no en captarse las simpatias de sos convehins ¿podria donarnos un exemple de pietat sumissa, acatant ab fé y entussiasme las prácticas quotidianas del claustre? ¡No! Y com que de tot aixó n' estava ben convensuda la senyora Maria, d' aquí que comensés per posar mes atenció que de costum ab la conversa que sostingué ab sa filla, pero importunantla ab preguntas que sols lograren fer un lío y separarse llastimosament de la qüestió capital, ja que totas ellas eran amanidas á averiguar si la caiguda de l' escala podia haberli trastornat lo judici...

L' Elvira comensá per neguitejarse y á donar provas de un mal estar estrany; ab pochi moments cambiá 'ls colors diferentes vegadas. La senyora Maria, aterrada, no feya més que anar de un cantó al altre de l' habitació, com si ab son desespero hagués d' aliviar los sufriments de la malalta. Las vehinas tornaren á acudir y ab sollicitud carinyosa procuraven calmar l' excitació de tots, interí arribava 'l metje... Més la enfermetat aumentava son rigorisme implacable y l' Elvira era presa de una serie d' accidents que á cada instant feyan temer més per sa existència.

En Quimet, d' acort ab la senyora Maria, aná á buscar á la Tuyetas, enterantla de la novetat y sa rapidés, y de pas entrá á la Parroquia á reclamar los auxilis espirituals.

Inútil es dir que tant los uns com los altres